

Arrest

nr. 279 239 van 24 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VANBRABANT
Jan Jacobsplein 5
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 7 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 september 2022.

Gelet op de beschikking van 23 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VANBRABANT, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 24 mei 2022, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland. Zij betwist dit niet.

Het staat derhalve genoegzaam vast dat verzoekende partij internationale bescherming heeft verkregen in een andere EU-lidstaat, in casu Griekenland en het Commissariaat-generaal komt zodoende tegemoet aan de enige voorwaarde die de wet oplegt inzake de toepassing van de niet-ontvankelijkheidsgrond zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet, met name dat “de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie” Noch uit de tekst van deze bepaling noch uit de tekst van artikel 33, § 2, onder a) van de richtlijn 2013/32/EU (waarvan het de omzetting naar Belgisch recht vormt) volgt dat de commissaris-generaal gehouden zou zijn om over te gaan tot bijkomende verificaties. De vraag of het desgevallend de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus betreft, en welke concrete verschillen dit met zich meebrengt in die andere EU-lidstaat, is derhalve geenszins van doorslaggevend belang.

3. De Raad wijst erop dat waar de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ss)status in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° bij het Commissariaat-generaal berust, eens hieraan voldaan is, zoals in casu gelet op de in het administratief dossier opgenomen informatie van de Griekse asielautoriteiten met betrekking tot verzoekende partij haar internationale bescherming, het aan de verzoekende partij die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toekomt om aan te tonen dat zij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen (cf. RvS 8 april 2020, nr. 13710 (c)). Verzoekende partij laat na dergelijk bewijs te leveren. Zij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij in Griekenland actueel niet meer over de internationale beschermingsstatus zou beschikken.

Er dient bovendien onderscheid te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Het komt te dezen aan verzoekende partij toe om, gelet op het gegeven dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij actueel nog steeds internationale bescherming in Griekenland geniet, op concrete wijze aan te tonen dat het bekomen van geldige verblijfsdocumenten, desgevallend mits het vervullen van een aantal formaliteiten, niet langer tot de mogelijkheden behoort. Verzoekende partij laat na dergelijke bewijs te leveren. Zij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij niet naar Griekenland zou kunnen terugkeren en er, bij het verstrijken van de geldigheid ervan, haar (verblijfs)documenten niet zou kunnen verlengen/vernieuwen.

4. Ofschoon blijkens de informatie waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigden van internationale bescherming, kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders -waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeftes zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.

5. De Raad wijst erop dat dergelijke landeninformatie, zoals die door verzoekende partij aangehaald omtrent de situatie van verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland op het vlak van o.a. onderwijs, gezondheidszorg en discriminatie, weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zo'n informatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn.

Een dergelijke algemene verwijzing, zoals die naar de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om aan te

tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

De loutere, algemene verwijzing naar de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, is op zich geenszins voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Griekenland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

6. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers (in navolging van voormelde rechtspraak) op individuele wijze in concreto te worden aangetoond/geleverd. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen.

7. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 25 augustus 2022, voert verzoekende partij aan dat zij in Griekenland geen toegang had tot onderwijs en dat dit voor haar een elementaire basisbehoefte is. Verzoekende partij herhaalt dat zij in de mogelijkheid wil zijn om verder te studeren.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij, doordat zij zich tot voormelde algemene opmerking beperkt, geen concrete en dienstige argumenten bijbrengt die afbreuk (kunnen) doen aan hetgeen eerder in voormelde beschikking en de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar situatie als begunstigde van internationale in Griekenland werd vastgesteld.

De Raad benadrukt dat het, zoals eerder in voormelde beschikking werd beklemtoond, in de eerste plaats aan verzoekende partij toekomt om aan te tonen dat de bescherming die haar in Griekenland werd verleend niet (langer) effectief of toereikend was/is.

De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partij in Griekenland zijn aldus, zoals aangegeven door het Hof van Justitie die daar o.a. in de eerder vernoemde rechtspraak uitdrukkelijk op wijst, van wezenlijk belang bij de beoordeling van het verzoek, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

Verzoekende partij blijft hier echter in gebreke. Zoals eerder in de beschikking van 25 augustus 2022 werd vastgesteld, slaagt zij er niet in een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing waar met betrekking tot haar persoonlijke situatie als statushouder in Griekenland op goede grond het volgende wordt vastgesteld:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van discriminatie, gezondheidszorg en onderwijs voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe nauwelijks stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigten van internationale bescherming, zoals u, in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn (NPO, p. 12), volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer. U gaf aan dat het er wel veilig was, maar de rest - medische zorg en school - er niet was. Wat het 'ontbreken van medische zorg' betreft, wordt er op gewezen dat u wel degelijk hulp hebt ontvangen in het Griekse ziekenhuis ter behandeling van uw nierstenen – hoewel het lang duurde omdat u uw documenten was vergeten thuis. Bovendien slaagde u er in om een medische verzekering in orde te brengen en werd u vervolgens een afspraak gegeven bij een specialist in mei 2022 (NPO, p. 13). U wachtte echter niet op deze afspraak. Wat betreft het onderwijs wordt er op gewezen dat u aanhaalde een bepaald niveau van de Griekse taal vereist was om hier te studeren en dat u dit niveau niet had waardoor u niet kon studeren. U stelde noties Grieks te begrijpen, maar stelde wel nooit taallessen gevolgd te hebben (NPO, p. 11-12). Daar u er zelf in slaagde om Engels te leren en noties Spaans (NPO, p. 6) en bovendien noties Grieks leerde op straat en op uw werk (NPO, p. 12), lijkt het niet onwaarschijnlijk dat u met eigenlijke taallessen een Griekse taalvaardigheid zou verwerven die u in staat zou stellen om onderwijs te volgen. Er mag verder ook nog gewezen worden op het feit dat er ook organisaties waren die mensen wilden helpen om mensen met een verblijfsvergunning te helpen met hun studies (NPO, p. 11).

In deze context wordt dan ook gewezen op de vaststelling dat u (relatief) korte tijd na de toekenning van de status vertrokken bent wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. U verklaarde ook expliciet nooit de intentie gehad te hebben om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland (NPO, p. 11)." (eigen onderlijning).

Verzoekende partij brengt geen concrete en dienstige elementen bij die voorgaande concrete vaststellingen in een ander daglicht kunnen plaatsen. Verzoekende partij kan gelet op het voorgaande - rekening houdende met haar eerdere verklaringen-, bezwaarlijk ernstig voorhouden en weet niet te overtuigen dat zij in Griekenland geen toegang zou hebben (gehad) tot o.a. het onderwijs aldaar. Ze toont bovendien niet aan dat zij een eventuele gebrekkige toegang hiertoe in Griekenland zou hebben aangekaart en aangeklaagd bij de Griekse autoriteiten. In dit verband onderstreept de Raad de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal, welke niet wordt ontkracht of weerlegd door de verzoekende partij, dat verzoekende partij Griekenland reeds korte tijd later nadat zij er internationale bescherming verkreeg heeft verlaten en zij bovendien zelf uitdrukkelijk verklaarde nooit de intentie te hebben gehad om er een duurzaam leven uit te bouwen.

Verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen geven geen blijk van veelvuldige, ernstige en doorgedreven pogingen om in Griekenland de aan haar internationale beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen, zoals inzake de toegang tot o.a. de arbeidsmarkt en huisvesting, (taal)onderwijs en sociale voorzieningen, te laten gelden, en ze maakt geenszins op concrete wijze aannemelijk de middelen die haar status en het recht in Griekenland haar bieden afdoende te hebben aangewend en benut, laat staan te hebben uitgeput.

Verzoekende partij maakt derhalve op generlei wijze, laat staan *in concreto* aannemelijk dat haar situatie van die aard is dat zij in Griekenland, waar haar internationale bescherming werd toegekend, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 25 augustus 2022 opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS